

”ההם מהצד השני”

קומדיה דל'ארטה מחורזת לילדים

מאת ברק גונן

רשימת הדמויות

הברון אדממנון- ראש עירה של אדומניה. אביה של אדמונלה. אוהב לאכול ופוזד מכל מה שאינו אדום. מבוסס על דמותו של דוטורה מהקומדיה דל'ארטה.

אדמוניקה- משרתתו של הברון אדממנון. קופצנית, פיקחית וטובת לב. מבוססת על דמותה של קולומבינה מהקומדיה דל'ארטה.

אדמונלה- ביתו של הברון אדממנון. מאוהבת בכחוליו. בחורה עדינה ותמימה. מבוססת על דמותה של הנאהבת מהקומדיה דל'ארטה.

כחוליו אינגלסיאס- בנו של ראש העיר כחולוניה. מאוהב באדמונלה. תמים ואמיץ. מבוסס על דמותו של הנאהב מהקומדיה דל'ארטה.

קפיטן אדומקולו- שומר החוק האמיץ של העיר אדומניה. שחצן ורברבן המתגלה כפוזדן. מבוסס על דמותו של קפיטנו מהקומדיה דל'ארטה.

הברון כחולון- הגרסה הכחולה של הברון אדממנון. אביו של כחוליו

"ההם מהצד השני"

כיכר העיר אדומניה צבועה כולה בגווני אדום, כמעט כמו כל דבר באדומניה.
מימין במה ביתו של ראש העיר- הברון אדממנון. משמאל ולעומק נמצאת היציאה
לשער העיר ולנהר. ומשמאל קדימה יותר היציאה לשאר אזורי העיר.

שיר פתיחה

שלום לכל הילדים, לסבתות וגם להורים
נא להכיר, את זו העיר שבה הכל אדום ולא ירוק בהיר
שמה אדומניה, איזה שם
נציג את כל מי שיופיע לפניכם

שמי אדממון ראש העיר
וכל אזרח אותי מכיר
ותפקידי מאוד בכיר
אני המשרתת של כבוד עיר
עוזרת לו בכל דבר, להתסרק להתלבש, לתפוס עכבר

זהירות ילדים, אל תחצו את הנהר שם שדים כחולים
כחולוניה העיר שם נמצאת
שתושביה כחולים באמת

שמי אדמונלה הצעירה
יפה וכל כך רגישה
אל הנהר יוצאת כל יום
לובשת לי שמלה וגם צעיף אדום
והמשרתת באה למשמר, מהכחולים אשר מעבר לנהר
אני אדומקולו
הקפיטן גיבור
מפני הכחולים על תושבי אדומניה אשמור

זהירות ילדים.....

כולם יוצאים, נשאר אדומקולו

אדומקולו:

הנה כולם מתכנסים בכיכר העיר

אם ואחות אזרח ותיק וגם צעיר

שהרי מנהג באדומניה, זה חשוב להזכיר

לפתוח את היום בברכת ראש העיר

נשמעת תרועת הצוצרה

אדמוניקה:

קפיטן אדומקולו, ראש העיר בא מכאן

אדומקולו:

למה אני לא מעודכן?

אדומקולו:

בברכת ראש העיר

נשמעת תרועת הצוצרה

הברון:

בוקר טוב לכל האזרחים.

בוקר טוב לכל נוכחים

בוקר טוב לאנשים

לנשים, לאדמוניות, לאדמונים.

בוקר טוב למפקח ולמפקח האורח.

בוקר טוב לועדת קישוט

ולמועצה לענייני שטות

אני, ראש עירכם, הברון אדמנון.

כפי שכלכם יודעים יודעים

וברצוני לברך אתכם ביום אדום ומקסים.

בזכותכם, עירינו אדומניה פורחת,

בזכותכם עירנו אדומניה צומחת,

בזכותכם עירנו אדומניה.....

אדמוניקה:

מטפחת? מקלחת? ... צלחת?

הברון נועץ מבט במשרתו

הברון:

את מפריעה, שדה משחת!

(לקהל) ביום אביבי זה אפשר ורצוי ליהנות,

לטייל בעיר ולשחק בשדות,

מומלץ לאכול משהו קריר וטעים

גלידת תות, קצפת ופאי דובדבנים

אפשר להצטלם איתי- ראש העיר,

ואפשר אפילו ללכת לשחות בנהר.....

אדומקולו:

אך חשוב להזכיר

אסור לחצות לצד השני, חברים
כי שם נמצאת כחולוניה העיר של הכחולים....

אדמוניקה:

גם אותי הם ממש מפחידים

הברון:

תפסיקו להפחיד אותי...את התושבים....

אז שיהיה יום נפלא

ונסיים בעיצה:

כדי להפוך כל ארוחה לבריאה

צריך להוסיף.....

אדמוניקה+הברון+אדומקולו:

עגבניה!

הברון:

אני רעב מאוד....

הכנת לי כבר מרק עגבניות?

אדומקולו:

אפשר לשלוח את האזרחים לדרכם?

הברון:

בהחלט אדומקולו....

אדמוניקה+הברון+אדומקולו:

יום אדום לכולם!

הברון ואדמוניקה עוקבים אחרי הקהל המתפזר.

הברון:

רעב כל כך לא הייתי כבר... עשר דקות.

אדמוניקה:

מזל שהכנתי כריך טעים מאוד

הברון:

כן?

אדמוניקה:

כריך עם ממרח וגם עם נקניק

הברון:

שיעזור להעלים את הרעב מציק?

אם כך, עכשיו הזמן המושלם

לקחת את הכריך ולנגוס בו האאם!

הברון מתכוון לנגוס בכריך.

אדמוניקה:

אדוני, בלילה חלמתי חלום בלהות
על יצור עם עין אחת...

אדומקולו:

ושיניים חדות

אדמוניקה:

כן....

הברון מתכוון לנגוס בכריך.

אדמוניקה:

בכל יד היו לו שבע אצבעות

אדומקולו:

ומבט שממש מעורר פלצות.

הברון מתכוון לנגוס בכריך.

אדמוניקה:

כן... הוא פתח פיו ורצה את כל כולי לאכול

אדומקולו:

הוא היה מפלצתי, מפחיד וגדול?

הברון:

מרוב פחד כבר לא מתחשק לאכול....

אדמוניקה:

בהחלט אדוני, הוא היה גדול ונפוח

אדומקולו:

חלמת על איש כחול, בזה אני בטוח.
ידיים לו כמה?

אדמוניקה:

שלושים.

הברון:

ורגליים?

אדמוניקה:

שלוש מאות.

אדומקולו:

וכל גופו היה מלא....?

אדמוניקה:

בשערות כחולות....!

אדומקולו:

את צריכה להודות לאל היום

אדמוניקה+הברון:

למה?

אדומקולו:

כי הכחולים מסוגלים לאכול אותנו גם בחלום!

אדמוניקה:

אדוני, האם בעינייך ראית פעם כחול?

אדומקולו:

שאלה שכזו לא צריך לשאול.

שעל ספקות כאלו נקום או ניפול.....

הרי ידוע שסבו של סב סבי מצד סבתי

נלחם ביום גשום אחד בכחול אמיתי.....

אדמוניקה:

באמת? אל אלוהים

אדומקולו:

לא שמעת את כל הסיפורים?

על איך שהם זזים.....

ואיך שהם נראים....

שהם הולכים.....

אדומקולו מחקה יצורים מ"כחולוניה"

אדמוניקה:

אדוני! בבקשה! אתה מפחיד את הילדים!

אדומקולו:

סליחה, ידידי הצעירים.

(לברון) ללא ספק אדוני, העיר בסכנה מוחשית!

הברון:

סכנה מוחשית? לא יכול להיות!

אדומקולו:

עובדה! כחולים תוקפים אותנו גם בחלומות....

אדמוניקה:

לא יותר ולא פחות.....

אדומקולו:

אין ברירה.. הנה רק אתמול בשנת הצהריים

כשהנחתי לרגע את העפעפיים

גירשתי 4 40...4000 יצורים כחולים....

שחצו את הנהר לארוב לאדומים.....

נאלצתי להשתמש בכל הנשקים שלרשותי

הברון:

מה זה?

אדומקולו:

טפו טפו אדוני

הברון:

טפו טפו?

אדמוניקה:

טוטו

הברון:

אהה....

הברון:

ועכשיו הכל בטוח?

אדומקולו:

לעת עתה..... אך נחוצה תוספת דמי כיס לפיתוח

הברון:

דמי כיס לפיתוח?...?

אדומקולו

בוודאי! אני נחוש לפתח כלי נשק סודי שינצח את הכחולים גם בחלום

הברון:

כלי נשק סודי שינצח את הכחולים גם בחלום?...?

אדומקולו

אדוני! אני לא יכול לפרט אבל זהו נשק סודי שטרם נראה כמותו

ואני הרי מכיר מקרוב את זה שיצר אותו (מנשק את כתפיו)

בקיצור, הוא יחסל כל איום איום

שמאיים על החלום ועל השלום

הברון:

בסדר, קפיטן אדומקולו אוסיף עוד דמי כיס לפיתוח

אדומקולו:

עשית את הדבר הנכון, אדוני הברון, בזה אני בטוח!

קפיטן אדומקולו יוצא בשירה.

אדמוניקה:

איך הוא מוציא ממך עוד כסף שוב ושוב?!!!

הברון:

הוא שומר על אדמוניה וזה מה שחשוב!!!!

לפני שאשכח, אדמוניקה הנאמנה....

הגיע הזמן.

צריך למצוא לביתי חתן ולהופכה לכלה

אדמוניקה:

לשם מה?

הברון:

לשם חתונה.

אדמוניקה:

הו....ששון ושמחה.

רצף נשיקות.

אדמוניקה:

אדוני, לא עדיף שהיא תמצא לעצמה חתן?

הברון:

מה זאת אומרת?

אדמוניקה:

מה לא מובן?

הרי כל ילד וילדה יודעים:

צריך להתחתן עם מי שאוהבים!

הברון מתחיל לצחוק.

הברון:

עם מי שאוהבים, איזו בדיחה!

ממתי אהבה קשורה לחתונה?!

(וממתי משרתת מתערבת במה שאינו עיניינה?)

אדמוניקה, הקשיבי לזו התוכנית

אכתוב מכתב למדאם מדמונית השדכנית

ואבקשה למצוא לביתי חתן

מקסים, נחמד

אדמוניקה+הברון:

ואדום, כמובן.

הברון:

צאי מהר לשליחות דחופה

הביאי לי במהירות נייר מכתבים ומעטפה!

אדמוניקה, ומאדממה הטבח תבקשי יפה

עוגה גדולה

אדמוניקה, או איזה מאפה

וחזרי לכאן במהרה.

אדמוניקה:

כן אדוני! בשמחה!

הברון:

אדמוניקה, את עוד כאן?

אדמוניקה יוצאת. הברון מביט לתוך בגדיו

הברון:

אוי ואבוי, זה רק מחמיר

לא אוכל להיות יותר ראש עיר

הברון מבחין שוב בילדים.

הברון:

שלום ילדים....

אפשר לספר לכם סוד אותו לא מגלים?

לא נעים לי לשתף אתכם בצרה

אבל אין לי ממי לבקש עזרה....

אתם מקשיבים?

בוקר אחד אדום ומקסים

החלו להופיע על גופי כל מיני..... כתמים

הם לא כואבים, אבל זה לא נעים

כי הם לא רק באדום....הם בכל מיני צבעים...

ירוק, צהוב, כתום וסגול

ורוד, ותכלת, ואפילו כחול!

אני מתבייש- זה נורא ואיום....

איך מנהיגה של אדומניה

לא כולו אדום?

לכן החלטתי לחתן את ביתי כעת.
הרי איש לא יסכים להנשא לה
אם יגלו שאביה לא אדום באמת.....
מה יכול לספק לי נחמה?
הברון נזכר בכריך בידו.

הברון:

איך שכחתי אותך כריכי
כריך עשיר ועסיסי
כריך גדול בטעם נפלא.

הברון מוציא את הכריך הגדול ומתכוון לנגוס בו. נכנסת אדמוניקה עם מעטפה בידו

אדמוניקה:

אדוני, נייר מכתבים ומעטפה.....

הברון נבהל ומפיל את הכריך.

הברון:

זאת לא משרתת! זאת מגיפה!
את לא מבינה שלהמתין צריך
בזמן שאני אוכל לי כריך.....
מה אעשה? אני רעב כל כך.....

אדמוניקה:

תאכל את המאפה של אדממה הטבח
הוא גדול, הוא פריך, טעים וגם מוצלח.

הברון:

רעיון נפלא, אדמוניקה הטובה
אך ראשית לכתוב מכתב, (לאדמוניקה) היכן הנייר והמעטפה?
וכעת אדמוניקה חכי כאן.
אקרא לך כשהמכתב מוכן.

הברון לוקח את המעטפה ונכנס לביתו. מכיוון הנהר נכנסת אדמונלה כולה מרחפת.

אדמוניקה:

(לקהל) זוהי אדמונלה, ביתו של אדמנון, אדוני.
בוקר טוב, אדמונלה. מה שלומך גבירתי?

אדמונלה:

בוקר מושלם, אדמוניקה,

מלא יופי וחקן....

אדמוניקה:

כן, כן, שמעתי שאת עומדת להתחתן.

אדמונלה:

איך עברה כבר השמועה?

אדמוניקה:

אביך סיפר לי

אדמונלה:

גם הוא יודע? איזו הפתעה!

אדמוניקה:

בטח! הוא אמר שהגיע כבר הזמן שתתחתני.

אדמונלה:

אני כה מאושרת.

אדמוניקה:

אם את, אז גם אני.

אני כבר סקרנית לדעת מי יהיה החתן.

אדמונלה:

הוא ימצא חן בעינייך מאוד.

אדמוניקה:

את כבר פגשת אותו?

אדמונלה:

לא מזמן.....

אדמונלה:

טיילתי על גדת הנהר.

טיילתי בין שבילי הפריחה האדומה,

וזמזמתי לי שיר אדום וקצר.

לפתע, הסוסים האדומים

אשר גדת הנהר רועים

נבהלו מרעש כלשהו והחלו לדהור בפראות לעברי

מרוב בהלה זזתי הצידה בכדי להגן על עצמי,

ואז אירע הדבר

נפלתי למימיו הסוערים של הנהר.

אדמוניקה:

ואת..... בסדר? איך נגמר הסיפור?

אדמונלה:

יותר מבסדר, בסדר גמור.
כי אז קפץ לנהר אהובי,
ובאומץ רב הציל אותי.
מנומס, אדיב ואצילי
ולכל אלה נוסף גם יופיו האלוהי.

אדמוניקה:

או- ווי (OH WEEE)

אדמונלה:

התאהבנו במבט ראשון ולכן
עם אהובי אני רוצה להתחתן.

אדמוניקה:

רגע, רגע, רגע...מי זה? אדום-דום הנפח?

אדמונלה:

לא, מה פתאום!

אדמוניקה:

אדממה הטבח?

אדמונלה:

מה פתאום!

אדמוניקה:

בורדו הפחח?

אדמונלה:

אף לא אחד מאלה. אתה טועה כל כך.

אדמוניקה:

אז איך קוראים לו? אנחנו מכירים?

אדמונלה:

כחוליו אינגלסיאס, אהובי המדהים.

אדמוניקה:

כחוליו אינגלסיאס? שם מוזר לאדום. אני לא מכירה.

אולי משפחתו חדשה בסביבה?

ואיך את יודעת שאותך הוא אוהב.

אדמונלה:

את מטפחתו הוא נתן בידי כפיקדון

עד ששוב ניפגש. הוא לא חמודון?

אדמונלה מוציאה מטפחת כחולה ומנגבת את צווארה. אדמוניקה נבהלת וחוטפת ממנה את המטפחת. אדמוניקה אוהזת במטפחת בקצות אצבעותיה.

אדמוניקה:

אוי ואבוי... זה כחול... יכול להיות שזה מסוכן...
זה עלול להתפוצץ וליצור פה בלאגן...
זה יכול להפוך את כולנו לגמדים
או אפילו לנזיד אפונה ועדשים...
צריך אולי לפנות את כל העיר...
זה עוד עלול להתנפח לגודל אדיר
ואז זה בטח יבלע את כולם...
לא רק את אדומניה-את כל העולם...
אה... זה מסוכן עלי לנוס על נפשי...
תזהרי אדמונלה זה כמעט בטוח ארסי!

אדמונלה:

מה פתאום! זה שייך לאהובי.....

אדמוניקה:

לאהובך הייתה מטפחת כחולה?
את בודאי מצאת את זה... במיים הסוערים...
רגע... זה שהציל אותך היה מכחולוניה? מעיר הכחולים?
איך לא הבחנת בעינו האחת, ובשלושים ידיו?
לא פחדת ממבטו? לא שמת לב לשיניו?
יש לך מזל שהגעת אל החוף
כי ללא ספק הוא ניסה אותך לטרוף!

אדמונלה:

אבל לא הייתה לו עין אחת,
והוא לא נראה כמו מפלצת,
הוא גם לא ניסה לטרוף אותי...
התנהגותו הייתה לתפארת.

אדמוניקה:

בגדיו היו כחולים?

אדמונלה:

כן....

אדמוניקה:

אז כמעט היית טרף של אותם איומים!...

אדמונלה:

לא יכול להיות, כי הוא היה נחמד ומתוק ויפה ומקסים.....

אדמוניקה:

את לא מבינה, שהוא התחפש למקסים

בשביל אותך להקסים

ואז להכין ממך מטעמים.....

אדמונלה:

לא! כי אני יודעת מה הרגשתי, ואני יודעת שהוא הציל אותי, וזה לא יכול להיות!..

אדמוניקה:

לא יכול להיות?!

כל הכחולים הם מפלצות!

אדמונלה:

ואולי זה לא נכון מה שאומרים

על תושבי כחולוניה הכחולים.....

אדמוניקה:

זה כן נכון!

אדמונלה:

אבל אני אוהבת אותו..... הו, אסון!

אדמוניקה:

אני כולי תקווה שאיש אותך לא שמע.....

היית מפילה אסון על כולנו, ועוד על מה?!!!

"התאהבתי בכחול"....מילים שכאלו- אסור שיצאו מפידך!

את יודעת מה היה קורה פה

לו שמע אותך אביך?!

אדמונלה:

אך איני יכולה לשלוט על איך שליבי מרגיש.

אדמוניקה:

איזה עסק ביש!

אני מציעה שתיכנסי לחדרך ותשכחי מאותו האיש!

אדמונלה יוצאת בוכה.

אדמוניקה:

המפלצת הכחולה כישפה אותה במבט ראשון.

מזל שלא שמע אותה אדממנון הברון.

נשמעות חצוצרות. נכנס קפיטן אדומקולו - שומר החוק. קפיטן אדומקולו אינו מבחין באדמוניקה, ועושה כל מיני תרגילי קרטה.

קפיטן אדומקולו:

קפיטן אדומקולו, הכי אמיץ

קפיטן אדומקולו אגרוף מפציץ

קפיטן אדומקולו

אדמוניקה:

אלרגי למיץ?

קפיטן אדומקולו נבהל.

קפיטן אדומקולו:

אל תעשי לי כלום..... בבקשה.....

קפיטן אדומקולו קולט את אדמוניקה ונרגע.

קפיטן אדומקולו:

כך..... כך התחנן.... בפניי... מכשף שתפסתי.... נמושה.....

כי אני, כידוע, לא חושש מדבר....

בפעם הראשונה, שתקפה אותי מפלצת מכחולוניה.... מעשה מוזר

הייתי אז ילד.... בן 4 כבר....

ואני אורב לחיית טרף ליד הנהר....

חיה איומה עם שיניים חדות

רגליים קצרות, מגעילות וזריזות

זנב ארוך, פרווה אפורה

אזניים גדולות עם ריח נורא

מזיזה את האף באופן מוזר

אדמוניקה:

אולי אתה מתכוון לעכבר?

קפיטן אדומקולו נבהל.

קפיטן אדומקולו:

עכבר! עכבר! עבר העכבר?

הברון (מבחון)

אדמוניקה, גשי לכאן עכשיו.

את יכולה לקחת את המכתב.

אדמוניקה:

אדוני קורא לי. אגש אליו.

אדמוניקה יוצאת. נכנס כחוליו אינגלסיאס. כחוליו מתגנב ומנסה לא לגעת בדברים אדומים.

כחוליו:

אדמונלה.... אדמונלה אהובתי.

השמיעי קול אם את שומעת אותי.

יוצאת אדמונלה.

אדמונלה:

איזה קול קורא לי בשמי?

האם שומעת אני את אהובי?

כחוליו:

אדמונלה? אהובתי

אדמונלה:

כחוליו?

כחוליה:

חשבתי קודם שדימינתי

שבגלל אהבה סונוורתי

אבל זאת עובדה עגומה

אהובתי את באמת אדומה....

אדמונלה:

מהיום שהתהלכתי על פני האדמה...

ואתה באמת כחול...

כחוליו:

מהיום שלזכור את עצמי אני יכול.

אך את זה לא דימינתי...

את מדהימה ולא מפלצת...

אדמונלה:

אתה לא מבהיל.

כחוליו:

יש לך שתי עיניים.

אדמונלה:

אתה נראה רגיל.

אך בטח אתה שונה

ובכחולוניה מתייחסים אליך כאל משונה.

כחוליו:

ומדוע שיתייחסו אלי

כמו אל מפלצת אדומה....

שבטח עורבת לי ממש פה בפינה....

אדמונלה:

באדומניה אין מפלצות....

יש רק אנשים רגילים.....

כחוליו:

גם בכחולוניה יש... וכולם נחמדים

לא כמו אצלכם האדומים...

אדמונלה:

אם כך אתה חושב.... אז לך מכאן

ואל תחזור לעולמים!!!

אדמונלה וכחוליו מפנים גב אחד לשניה. פאוזה קטנה.

כחוליו:

סלחי לי אהובתי על אלו הדברים....

כל חיי סיפרו לי שבאדומניה יצורים מפחידים.

אדמונלה:

לי סיפרו שבכחולוניה אוכלים אדומים..

כחוליו:

לאכול אדומים? זה נשמע לא טעים.

אדמונלה וכחוליו צוחקים במבוכה.

אדמונלה:

אתה כזה בחור מקסים...

אהובי.

כחוליו:

אהובתי...

אדמונלה+כחוליו:

מה נעשה עם גורלנו האכזרי.

אדמונלה:

להתחתן איתי אתה לא יכול.

אבי לא יסכים... אתה כחול.

כחוליו:

לבוא לכחולוניה את לא יכולה.....

לא ייתנו לך להיכנס... את אדומה...

אדמונלה:

אהובי... כל מה שסיפרו לנו מהילדות מסתבר כלא נכון.

כחוליו:

ובגלל שקרים לא נוכל להיות יחד.

אדמונלה:

איזה אסון.

אדמונלה מתעלפת, כחוליו מנסה להעיר אותה מעלפונה

כחוליו:

את בסדר אהובתי, האדמונית?

נכנסת אדמוניקה עם מכתב בידו.

אדמוניקה:

(לכיוון הבית) אני אמסור את המכתב למדאם מדמונית השדכנית.

אדמוניקה מבחינה בכחוליו האוחז באדמונלה.

אדמוניקה:

הסר ממנה ידיך מפלצת חולנית..

אדמוניקה חוטפת מכחוליו את אדמונלה ומנסה להעירה. אדמוניקו וכחוליו סורקים

אחד את השני במבטיהם ונבהלים יחדיו. מהצעקות אדמונלה מתעוררת.

אדמוניקה+כחוליו:

הצילו! הצילו! אדום/כחול.... אל תאכל לי את הלב.....

אדמוניקה:

אל תאכל אותי בכלל....

כחוליו:

לחיות אני אוהב.....

אדמוניקה:

אני עומדת למות....

כחוליו:

למה באתי לכאן?! איזו טעות...

אדמוניקה:

חיי מגיעים לקיצם.....

כחוליו:

להתראות אהובתי.

אדמוניקה:

להתראות עולם.....

אדמוניקה+כחוליו:

די! אל תהרגי/תהרוג אותי בבקשה תן/תני לי לחיות....

אני לא אהרוג אותך

אדומים/כחולים הם לא חיות!

אדמוניקה:

מה? אתה ממני מפחד?

בחיי..... אתה כולך רועד.....

כחוליו:

למה אתה מפחדת? הרי כולם יודעים....

אדמוניקה+כחוליו:

שכחולים/אדומים אוכלים אדומים/כחולים!

זה לא נכון! אתכם אנחנו לא אוכלים.

למה אנחנו ביחד מדברים?!

אדמוניקה:

הבנתי, רצית לטרוף את גבירתי

וכך במקרה, לאכול גם אותי....

אדמוניקה:

מה פתאום, אדמוניקה, האיש הכחול הזה אינו מבהיל.

זהו אהובי שאותי הציל.

אדמוניקה:

זה הכחול שהצילך בנהר?

מעניין.... הוא כחול, אך הוא לא נראה מוזר.

אדמוניקה וכחוליו בוחנים אחד את השני.

כחוליו:

אין לך שיניים חדות!

אדמוניקה:

ולך אין מבט מעורר פלצות!

כתוליו:

ואת לא מכוסה בשערות אדומות.

אדמוניקה:

אתה לא שונה מאדומים שהכרתי. אולי קצת בבגדים.

כתוליו:

אז אולי כל מה שסיפרו... לנו....

אדמוניקה:

שאתם מפלצות ומפחידים

כתוליו:

הכול בעצם....

אדמונלה:

דמיונות וכזבים.

אדמוניקה:

אדמוניקה.... שכחתי את שמי להזכיר.

כתוליו ואדמוניקה לוחצים ידיים בזהירות ובחשדנות.

כתוליו:

כתוליו אינגלסיאס....נעים להכיר.

כתוליו:

אדמונלה....

אדמונלה:

כתוליו.

כתוליו:

אדמונלה....

אדמונלה:

כתוליו...

אדמוניקה:

לא עכשיו! יש בידי מכתב

מכתב למדאם מדמונית, שאביך כתב.

אדמונלה:

מכתב לשדכנית, לשם מה?

אדמוניקה:

לשם חתונה.

אדמונלה:

אבי מתחתן? ועוד עם השדכנית?

אדמוניקה:

לא, זו את המתחתנת.... לפחות זאת התוכנית.

כתוליו:

אדמונלה תתחתן איתי, כך שנינו רוצים.

אדמוניקה:

אך אביה רוצה שהיא תתחתן עם אחד האדומים.....

כתוליו:

שידוך בשבילך??

אדמוניקה:

זה לא יכול להיות

כתוליו:

הנה זה בא..

אדמוניקה:

מה?

כתוליו+אדמונלה:

בכי קורע לבבות!!!

כתוליו ואדמונלה מתחילים לבכות.

אדמוניקה:

(לקהל) לראות אותם כך זה מאוד קשה....

אני חייבת לעזור להם בסיפור הזה....

(לאדמונלה וכתוליו) רגע, רגע.... למה אתם בוכים?

אדמוניקה תסדר את העניינים.

צריך למצוא פיתרון.....

למישהו יש כאן רעיון?

הזוג בוכה בקול רם יותר.

אדמונלה:

אני סובלת יקירי.

כתוליו:

אני יותר.

אדמונלה מתעלפת. כתוליו ואדמוניקה מנסים אותה להעיר.

אדמוניקה:

אהבה תמיד גורמת לצרות.....

אדמונלה? גבירתי?

כתוליו:

את חייבת לענות.....

אני אוהב אותך יקירתי מעמקיי הנשמה....

אדמוניקה:

תדבר יותר בשקט שאיש אותך לא ישמע.

כתוליו ממרר בבכי

כתוליו:

אהובתי התעוררי!

אדמוניקה:

לא שמעת את מה שאמרתי?

אני מדברת אל עצמי?

כתוליו:

התעוררי אהובה.

אדמוניקה:

יותר בשקט בבקשה!

כתוליו:

אהובתי אליי חזרי!

אדמונלה מתעוררת.

אדמונלה:

אייה כתוליו, יקירי?

כתוליו:

אני כאן מחמל נפשי.

אדמונלה:

כתוליו?

כתוליו:

אדמונלה?

אדמוניקה:

עכשיו שניכם מוכנים לשתוק?!!!!!!

כחוליו:

מי זה מתקרב שם?

אדמוניקה:

אבוי... הנה מגיע קפיטן אדומקולו-שומר החוק.

נכנס קפיטן אדומקולו.

אדומקולו:

מישהו קרא לעזרה?

אדמונלה ואדמוניקה מסתירים את כחוליו.

אדמוניקה+אדמונלה:

לא. הכול כשורה!

אדומקולו:

אבל שמעתי מהומה.

אדמוניקה:

לא הייתה כאן שום מהומה.

אדמונלה:

בסך הכול קצת צהלות של שמחה.

אדומקולו:

צהלות של שמחה, זה ברור ומובן.

אדמוניקה גילתה לך שאהיה לך לחתן.

אדמונלה:

אתה?... חתני?....

אדומקולו:

אני ולא אחר.....

כמובן שעם אביך עליי עדיין לדבר.

אדמוניקה:

ומאין לך שהוא יסכים?

אדומקולו עובר לצד אחד של הבמה. אדמוניקה ואדמונלה, המסתירים את כחוליו, עוברים לצד השני.

אדומקולו:

מנין שיסכים?

אין מה לעשות אני אדם מדהים.

לא סתם אותי מכנים:

קפיטן אדומקולו, האיש האמיץ,

עם האגרוף המפציץ.

לוכד המפלצות ומגרש המכשפים,

אימת כל היצורים הרעים....

כן זה אני מגרש הכחולים.

אדמונלה:

ואם איתך לא אסכים להתחתן.

אדומקולו:

לסרב לקפיטן אדומקולו? זה לא ייתכן!

אדמונלה:

ואם אני אתעקש ואמשיך לסרב.

אדומקולו:

אני ממש לא אעלב.

וזה כמובן, מבחינתי מאוד אצילי.

אבל, פשוט לא קיים סיכוי

שתסרבי להיות שלי.

אדמונלה:

הו, אדמוניקה מה נעשה?

כתוליו:

אדמוניקה, מה נעשה?

אדומקולו נבהל ושולף את חרבו.

אדומקולו:

מה היה הרעש הזה?

אדמוניקה:

שום רעש לא נשמע.

אדומקולו:

שמעתי דיבורים, אני משוכנע!

אדומקולו מתחיל לרעוד.

אדמונלה:

מה נעשה? סופינו קרב!

כתוליו:

רק אל תשכחי, אותך אני אוהב.

אדומקולו:

שמעתם את זה?!

אדמוניקה:

אתה מפחד? מדוע אתה רועד?

אדומקולו רועד

אדומקולו:

אני לא רועד! אולי יש כאן שד?

אדמונלה:

אתה שומע שד?

אדמוניקה:

אתה מפחד.

אדומקולו רועד יותר.

אדומקולו:

אני לא מפחד! אני אמיץ האמיצים!

אדמוניקה:

אתה לא מפחד גם לא מיצורים..... כחולים.....

אדומקולו:

יצורים כחולים..... זה מאוד מסוכן.....

אדמוניקה:

בגלל השיניים הארוכות

אדמונלה:

המבט מעורר הפלצות

אדמוניקה:

אולי שלושים הידיים?

אדמונלה:

ועל כל יד שבע אצבעות?

אדומקולו:

איני יכול עוד!

קפיטן אדומקולו מתעלה.

אדמוניקה:

מוזר מאוד הקפיטן!

קפיטן אדומקולו מתעורר ומזנק על רגליו.

אדומקולו:

נחתי לרגע ועכשיו אני מוכן!

קראתם לעזרה והגעתי בזמן!

אדמונלה:

יש לי שאלה אליך קפיטן.

יכול להיות שאתה לא כזה אמיץ אלא פחדן.....?

אדומקולו:

לא כזה אמיץ?! על מה אתם מדברים?

לא סתם אותי מכנים....

אדומקולו רועד לחלוטין

אדמוניקה:

אולי אפשר להוכיח שאתה פחדן?

אדומקולו:

איש לא יכול!

אדמונלה ואדמוניקו זזים ומגלים את כחוליו.

אדומקולו:

אההה.....איש כחול! איש כחול!

אדומקולו בורח מחוץ לבמה. נשמע רעש חבטה. אדומקולו חוזר לבמה מסוחרר.

אדומקולו:

כנראה שקצת נבהלתי.....

כתוליו:

זה ברור!

אדומקולו:

ובזמן שברחתי נתקלתי בתמרור.

אדמונלה:

אתה נראה משונה.....

אדומקולו:

אני בסדר גמור.....

אדמוניקה:

זה נראה שנפגעת.....

אדומקולו:

זה ממש לא חמור.....

למה אתם זזים כל הזמן

אני רואה לא ברור...

אדומקולו מסתחרר אל מחוץ לבמה. נשמע רעש של התרסקות.

אדמונלה:

המסכן התעלף ונפל.

כתוליו:

בואי נלך לטפל באומלל.

אדמוניקה:

יש לי רעיון יוצא מן הכלל...

כחוליו:

אדמונלה....

אדמונלה:

כחוליו.

כחוליו:

אדמונלה....

אדמונלה:

כחוליו...

אדמוניקה:

קדימה לדרך! למה אתם מחכים?!

יוצאים

תמיד עושים צרות זוג האוהבים!

ילדים הקשיבו לזו התכנית

אני אחפשת את כחוליו לאדום ואני בעצמי אתחפש לשדכנית

הברון: (מאחורי הקלעים)

אדמוניקה, אדמוניקה.....

אדמוניקה:

ששש... בהצלחה

יוצאת

נכנס הברון עטוף בגלימה אדומה ענקית.

הברון:

אדמוניקה, אדמוניקה..... היכן היא? ממש סקנדל

אולי יש רופא בקהל?

אני צריך רופא דחוף

הכתמים התפשטו לי כבר על כל הגוף.

אמנם לא כואב לי, ואני מרגיש מצוין,

אך זה לא יאומן!

אני מלא בכתמים בכל צבע וגוון.

ומה יקרה עם ביתי?

מי יינשא לה? מי בית לה ייתן?
הרי אביה כבר לא אדום....
איש איתה לא ירצה להתחתן.
אין ברירה או זמן
לפני שמישהו יגלה את הכתמים שלי
אני חייב למצוא לביתי חתן!
ואיזה חתן? אני לא מצליח לחשוב
מרוב רעב הבטן מתחילה לכאוב.
לא אכלתי כבר עשר דקות....
מזל שאדמוניקה דואגת לי רבות
והכינה לי למצב חירום שכזה עוף טעים מאוד
הברון שולף עוף ומנסה לנגוס בו. נכנסת אדמונלה.

אדמונלה:

הו, שלום אבי, שיהיה בתאבון!

הברון נבהל ומעיף את העוף.

הברון:

תאבון יש, אך נהרס העופיון!

אדמונלה:

תאמר לי אבי, למה הגלימה?

הברון:

הגלימה... היא... המילה האחרונה באופנה....
איך?

אדמונלה:

זה קצת משונה, אך אתה נראה מלכותי.

הברון:

רציתי בדיוק לשוחח עמך, ביתי....

את יודעת, אני מזדקן

והגיע הזמן שלך להתחתן.

אדמונלה:

להתחתן? אני? לא תודה!

הברון:

אין מה לעשות, ביתי האהובה.

וכדי להגשים את זו התוכנית

שלחתי מכתב למדאם אדמונית השדכנית.

אדמונלה:

ואם היא תמצא לי בחור שלא אוהב?

הברון:

זה לא ישנה את המצב....

זה יותר בשבילך מאשר בשבילי

את חייבת להתחתן, יקירתי.

אדמונלה:

אז אני אסכים להתחתן, כמובן

רק אם אבחר בעצמי את החתן.

הברון:

ילדה מפונקת! את לא מבינה שאין זמן

ומה אם יקרה לי....איזשהו משהו מוזר?

אדמונלה:

אבי, מה אתה מנסה לומר?

הברון:

אין לך מה לדאוג.... לא אירע דבר

אבל סתם ב"נדמה לי" מה תעשי

אם יהיה לי כאב ראש, כאב שיניים.... או לפתע פתאום ישתנה צבעי?

אדמונלה:

זה לא ישנה למה תהפוך בשבילי

אני עדיין אוהב אותך כי אתה הוא אבי....

הברון:

את כל עולמי.

נשמע קולו של אדמוניקה המחופש לשדכנית "אדמונית" מבחוץ.

אדמוניקה:

סליחה, סליחה, באתי מחוץ לעיר.....

איפה גר כאן ראש העיר?

נכנסים כחוליו אינגלסיאס הלבוש בבגדי קפיטן אדומקולו, ואדמוניקה המחופשת לשדכנית בשם "אדמונית".

אדמוניקה:

היכן נמצא ראש העיר?

הברון:

אני הוא ראש העיר.

אדמוניקה:

אשנטה, נעים מאוד להכיר.

הברון אדממנון מוציא יד מגלימתו בכדי ללחוץ יד. כל ידו של הברון אדממנון מלאה בציורי פרחים בכל מיני צבעים. אדממנון נבהל מידו שלו ומחזיר אותה במהירות מתחת לגלימה. אדממנון קד קידה.

הברון:

איך אפשר לעזור לגברת?

אדמוניקה:

אני אדמונית השדכנית המהוללת

באתי מרחוק- מעיר אדומה אחרת.

למצוא שידוך לבחור כה יפה

שסיים לימודיו והפך לרופא.

הברון:

הפך לרופא?

אדמוניקה:

רופא מומחה!

לברון מקרקרת הבטן.

כחוליו:

הכול כשורה אדוני?

הברון:

אני בסדר, אך לא בטני.

אתה מבין רופא יקר

היא צריכה לאכול בשר מובחר....

אדמוניקה שולפת כריך ומעבירה אותו לכחוליו. אדמוניקה מסמנת לכחוליו להציע את הכריך לברון אדממנון

כחוליו:

זה מצחיק שאתה אומר

מאחר ובמקרה יש לי איתי

כריך עסיסי עם ממרח ובשר איכותי.....

הברון:

ותסכים לחלוק אותו איתי?

כחוליו:

כל הזכויות שמורות לברק גונן קפיטל

קח את כולו... אני לא רעב.

כחוליו נותן לברון את הכריך שלו.

הברון:

אני כבר אותך מתחיל לחבב..

באמת בחור נחמד, וגם רופא

וגם טבח

אדמוניקה:

באמת בחור מוצלח

הברון טועם את הכריך.

אדמוניקה:

אז אולי באמת נחזור לעניינים.....

לרופא זה שידוך אנו מחפשים.

ולכאן מדאם מדמונית אותנו שלחה

כי הבנו שאתה מחפש חתן לבתך.

הברון בולע את הכריך.

אדמוניקה:

גם חייבים לעשות זאת באופן מהיר

כי הוא צריך לחזור לעירו

ולהפוך שם לראש העיר.

הברון:

ראש עיר?

ביתו של ראש עיר מתחתנת עם ראש עיר

איזה צירוף נסיבות נדיר.

אתה עמוד פה! ואת פה עמדי!

מיד נתחיל בטקס החגיגי!

כחוליו ואדמונלה מסתדרים לקראת הטקס החגיגי. מתחיל ריקוד. תוך כדי הריקוד

נחשף צבעו האמיתי של כחוליו.

הברון:

מה זה??? הצילו הוא אתה כחול???!!!

הברון פותח את מעילו של כחוליו....

הברון:

איזו צרה!

צריך לקרוא לעזרה!

קפיטן אדומקולו, קפיטן אדומקולו.... יש כאן מפלצת.

אדמונלה:

אני לא יכולה. אני מתעלפת.

אדמונלה מתעלפת על כחוליו. אדמוניקה מסירה את כובעה ומנפנפת אותו בפני אדמונלה.

אדמוניקה:

אדוני תביא מים

אדמונלה, אדמונלה התעוררי...

הברון:

זה מוזר....

הקול שלה נשמע די מוכר....

הברון:

אדמוניקה

אדמונלה.

כן אדוני?

הברון

הייתכן? האפשרי.....

שאת לא שדכנית..... את המשרתת שלי????!!!!!!

אדמוניקה:

אני מצטערת מאוד אדוני

הברון:

כמעט הפלת אסון על ביתי.

אדמונלה מתעוררת.

אדמונלה.

אבי בבקשה, כחוליו מטביעה בנהר הציל אותי

הברון:

כחוליו? את מכירה את שמו האמיתי?

אדמונלה:

כן.

כחוליו:

אדמונלה

אדמונלה:

כחוליו

הברון:

רגע.....אותי אתם ניסיתם לרמות?

אדמונלה:

לא נשארו עוד אפשרויות
הרי לו ידעת את האמת לחתונה לא היית מסכים כלל.

הברון:

נכון מאוד! הרי הוא כחלחל.

אדמונלה:

אבי, סתם סיפרו לנו סיפורים.....

אדמוניקה:

הרי בעצמך אמרת שלא פגשת איש מהכחולים.

אדמונלה:

איך אתה יכול להחליט מיד
שכחוליו מפלצת ולא איש נחמד?

אדמוניקה:

אין לו שיניים חדות

אדמונלה

או מבט מעורר פלצות.

אדמוניקה

אין לו שלושים ידיים

אדמונלה:

וגם לא שבע אצבעות.

כתוליו:

ורגליים- יש לי שתיים
לא שלוש מאות.

אדמוניקה:

אדוני

אדמונלה:

אבא

כתוליו:

ברון

אדמוניקה:

אדוני

אדמונלה:

אבא

כתוליו:

ברון

אדמוניקה:

אדוני, אתה פשוט צריך להכיר את הבחור.....

הברון:

ביתי לא תתחתן עם מפלצת כחולה! זה סוף הסיפור.

(לכחוליו) אתה תסתלק מפה תיכף ומיד!

(לאדמונלה) לכי לחדר שלך לבד!

הווי..... ואת משרתת שלי

על כך שניסית לרמות אותי

אעניש אותך באופן נוראי...

מתחיל מרדף בו הברון רודף אחרי אדמוניקה, ואדמונלה וכחוליו רודפים אחריו. נכנס אדומקולו הלבוש רק בבגדיו התחתונים. המרדף נעצר.

אדומקולו:

אדוני, אדוני יש מפלצת כחולה בעיר...

אותך רק רציתי מהר....להזהיר.

אני חייב עוד כסף במידי

אני חייב לשפר ולמגן וגם לפנק את עצמי....

אני חייב להוציא עוד כסף על מגוון של ציוד גדול....

הברון:

תקבל תוספת דמי כיס אחרי שתטפל בכחול....

אדומקולו

כחול?

הברון דוחף את אדומקולו לכיוון כחוליו.

אדומקולו:

הוא כחול... הוא אמיתי

הברון:

והוא רוצה לברוח עם ביתי....

קדימה אדומקולו בצע את תפקידך

גרש את הכחול הזה מגבולות הממלכה!

אדומקולו:

אל תיגע בי..... אני מסוכן.....

כדאי לך להסתלק מכאן.....

אדומקולו שולף את חרבו. מתגלה כקטנה

אדוני... אדוני....

ניגש כחוליו לעזרתו.

כחוליו

בוא, אני אנסה לעזור לך...

אדומקולו:

אה.... אדוני הוא מנסה לאכול אותי....

אדממנון:

וגם לחטוף את ביתי.

אדומקולו:

אדוני תציל אותי, בבקשה ממך.....

אדממנון:

קפיטן אדומקולו, מה קורה לך?

לך וגרש את הכחול.....

אדממנון דוחף את אדומקולו על כחוליו.

אדומקולו:

אני מגרש את הכחול.

אדומקולו נכנס לעמידת קרב.

אדומקולו:

לגרש את הכחול...

אני לא יכול.

אדומקולו מתעלה.

אדממנון:

קפיטן אדומקולו, קפיטן אדומקולו, מגן הממלכה.

כחוליו:

אדוני, אני באמת אוהב את בתך.

אדממנון:

אוהב את ביתי? אתה אינך מסוגל

תסתלק מ"אדומניה" כחלחל- מנוול.

אדממנון מתקרב אל כחוליו בצורה מאיימת.

כחוליו:

מצטער אהובתי..... ניסינו הכל.

כחוליו עוזב.

אדמונלה:

הייה שלום, אהובי הכחול.

אדמונלה יוצאת בוכה.

אדממנון:

ואת!!!... ארזי את חפציך ולכי מפה תיכף ומיד.

את מגורשת מ"אדומניה" לעד.

אדמוניקה יוצאת בעצב. אדמנון פונה לקהל.

אדמנון:

ראיתם איזו שערוריה? איזה אסון גדול?

כמעט וחיתנתי את ביתי לכחול?

ודווקא עכשיו שהולכים ומתפשטים בגופי הכתמים....

אפילו התחילו להופיע עוד גוונים כחלחלים.

זהו, הולך ואוזל הזמן....

אני חייב למצוא לביתי חתן!

לא הסכמתה חשובה לי, גם לא כבוד וכישרון.

אחתן אותה לאדום שיציע ראשון!

אדומקולו מתעורר.

אדומקולו:

נעלם?

אדמנון:

מזמן.

אדומקולו:

עוד משימה מוצלחת של אדומקולו הקפיטן.

אדמנון בוהה באדומקולו בהלם.

אדומקולו:

כבוד ראש העיר בטח חושב

איזה פרס לתת לקפיטן אותו הוא הכי מחבב....

אך לא פרס אני חומד....

למרות שאם יתנו לי אני אתנגד

אדמנון:

על איזה פרס אתה מדבר?

אדומקולו:

פרס על הצלת העיר ותפקודי כשומר.

הגדלה נוספת בדמי הכיס לא פחות ולא יותר....

בכל זאת אני מתמודד מול מה שכל אזרח ממנו חושש

הנה בא מולי כחול ואני אותו מגרש....

ובתמורה על כך שאת נפשי אני מסכן

אשמח אם תאפשר לביתך ולי להתחתן.

אדמנון:

אתה תהיה חתני! אני מסכים!

אדומקולו:

באמת? זאת אומרת ברור... אני הכי מתאים.

אדממנון:

ועכשיו אקרא לביתי מחדרה

מהבית יוצאת אדמוניקה בריצה....

אדממנון:

את עוד פה?!!!!

אדמוניקה:

אדוני! אדוני! צרה צרורה....

אדממנון:

לא רוצה לשמוע!!! מה אירע?!

אדמוניקה:

הלכתי לחדרה של אדמונלה עכשיו

ובמקום את אדמונלה, מצאתי מכתב.....

"אדמוניקה חביבתי, ואבי היקר.

כאשר כמעט טבעתי בנהר

מצאתי אוצר.

לא מטבעות זהב או שרשרת יוקרתית

אלא את האוצר הגדול ביותר- אהבה אמיתית.

ולמרות שאוהבת אני אתכם אהבת עולמים,

אני בורחת למצוא את כחוליו אינגלסיאס בכחולוניה

עיר הכחולים".

אדממנון:

אדמונלה בכחולוניה

חייבים לצאת לכחולוניה השכנה.

אדומקולו:

אבל רגע, הבטיחו לי חתונה.

אדמוניקה:

איך נצליח? זה באמת מאוד מסוכן.

אדממנון:

בגלל זה יבוא עמנו לוחם מיומן.

אדומקולו:

מצוין! מי זה אדוני?

אדממנון:

אתה, כמוכן.

אין איש אמיץ כמוך קפיטן.

אדומקולו:

אני אדוני?

אדממנון:

אתה ולא אחר!

אדומקולו:

יש לי.... חוג קרמיקה....

אוי.... אני מאוד מאחר....

אדומקולו מנסה לברוח מהבמה. אדמוניקה תופסת אותו והוא רץ במקום.

אדמוניקה:

האם אתה, גיבור על כה מפחיד

בורח מלהציל את אישתך לעתיד?

אדומקולו:

בורח? אני? מה פתאום?

פשוט אני צריך לעשות משהו היום.....

יש לי בדיוק לצבוע כד....

ותכננתי לקנות לבית מרבד....

ולהכין ארוחת ערב- שניצל וצי'פס בצד....

ולהספיק לטורניר כדור-יד....

ואפילו אולי איזה טיול נחמד.....

ואני חייב לזוז עכשיו ומיד!

אדממנון:

מה יותר חשוב מלהציל את אדמולנה

אדומקולו:

אה.... אה.... יש.... את ה.... כלום!

הנה שיניתי את תוכניתי.....

ועכשיו מהר אלך איתך....

(בפחד) לכחולוניה השכנה להציל את ביתך.

האור נדל בקדמת הבמה. אדממנון, אדומקולו ואדמוניקה עולים על רפסודה דמיונית

ואדמוניקה משיטה אותה תוך כדי דבריה....

אדמוניקה:

הברון אדממנון באומץ

וקפיטן אדומקולו בלית ברירה

איתי עלו יחדיו על סירה

וחצינו את הנהר האסור

עד שניצבנו מול כחולוניה.

העיר כחולוניה...ושערה של העיר סגור!

שלושתם יורדים מהרפסודה הדמיונית.

אדממנון:

קפיטן אדמוקולו, את ביתי להציל.....!

קפיטן אדמוקולו. את ביתי להציל

אדמוניקה:

נו כבר! תתחיל!

אדמוקולו:

השתגעתם לגמרי? כולם שם כחולים!

אדממנון:

זאת ביתי.... ובעתיד אשתך.....

אדמוקולו:

יודע מה?! לא צריך חתונה!

אדמוניקה:

קפיטן אדמוקולו, אתה מפחד?

אדמוקולו

אני לא מפחד, אך אני מבקש ממך

אדוני הברון, ותר על ביתך!

אין איש שחזר חי מהתמודדות מול אותם מפלצות!

הם טורפי אדם! ממש חיות!

בכל מקרה, בהצלחה! להתראות

נשמעים קולות שומרים שאינם נראים.

שומר 1:

לא לזוז חבורת אדומים.....

או שאהפוך אתכם מטרה לחיצים.....

אדמוקולו:

בבקשה לא..... לא רציתי לבוא.... זה הם גררו אותי לפה....

הברון:

באתי לכאן להחזיר את ביתי.

בטעות היא לכאן הגיעה.....

תוכלו לומר לה שמחפשה אביה.....

שומר 2:

אם האדומה שחיפשה את כחוליו היא ביתך
אז היא נמצאת אצל הברון כחולון בחקירה....

אדמוניקה:

מי זה הברון כחולון?

שומר 1:

אביו של כחוליו וכבוד ראש העיר...
כל אזרח בכחולוניה אותו אוהב ומוקיר.

שומר 2:

ואם אתם, אדומים, לא תחזרו על עקבותיכם
חיצינו הכחולים יגרשו אתכם.....

הברון:

אבל ביתי אצלכם, כחולים איומים!!!

שחררו אותה! אין לכם ילדים!

נשמע רעש של חץ.

שומר 2:

אם לא תסתלק, אדום, החץ הבא יפגע לך בלב.

הברון:

(לעצמו) קדימה הב אדממנון את בתך אתה אוהב.

הברון אדממנון פותח את גלימתו וחושף את כתמיו.

הברון:

שומרים כחולים, אני לא רק אדום.....

יש בי גם קצת ירוק וכתום....

ואני לא יודע אם משם לראות אתם יכולים

אתמול הופיעו לי גם כתמים כחלחלים.....

אדומקולו מגלה את מחלתו של ראש העיר.

אדומקולו:

אבוי, איזו צרה....

אתה לא אדום. זה איום ונורא.

הברון אדממנון התמלא בצבעים.

חייבים להודיע לכל האזרחים?

הברון:

חייבים להציל את ביתי, קפיטנו, אני מתחנן.

אדומקולו:

אדוני, זהו תפקידי.

במצבך אתה את כולם מסכן.

הברון:

אבל חוץ מכתמים, אין לי דבר.

אני אותו ראש העיר שאתה מכיר זה מכבר.

איך תוכל להחליט מיד

שאני מפלצת ולא איש נחמד?

אדומקולו:

סליחה! יש חוק באדומניה, זאת כולם יודעים.

מנהיג אדום לכל האדומים, ולא אחד שמוכתם בצבעים.

ועכשיו שהפכת ליצור מפלצתי

אני..... אני.....

נשמע קולו של כחוליו מבחוץ.

כחוליו:

לא אתן לך לפגוע באביה של אהובתי.

כחוליו מזנק לבמה.

אדומקולו:

אהההה... הכחול הוא בא לאכול אותי.....

אדומקולו בורח לכיוון החומה. נשמע קול חבטה.

אדומקולו:

אני בסדר גמור.....

זה ממש לא חמור.....

למה אתם זזים כל הזמן

אני רואה לא ברור.....

אדומקולו מסתחרר אל מחוץ לבמה. נשמע רעש של התרסקות.

הברון:

אני לא מאמין כחול אותי הציל,

אתה בכלל לא מבהיל

הצלת אותי ידידי הכחול.

להודות לך מספיק איני יכול....

כחוליו:

אז לחתונה אתה מסכים?

הברון:

זה בלתי אפשרי...

אדמוניקה:

למה?

הברון:

מה יאמרו האזרחים האדומים!?
מכחולים הם פוחדים.

אדמוניקה:

ואולי אתה תנהיג את העיר
את שכננו הכחולים להכיר.

הברון:

זה בלתי אפשרי!!!
וחוץ מזה היכן היא? היכן היא ביתי?

כחוליו:

בדרך לכאן, אם אבי.

נשמע קול מבחוץ.

שומר 1:

נא לפתוח את שער החומה
הברון כחולון יוצא עם האדומה.

**נשמע קול פתיחת שער. על הבמה עולים אדמונלה והברון כחולון, המכוסה גלימה.
הברון כחולון מתקרב לאדממנון ובוחר את כתמיו.**

כחולון:

תושבי כחולוניה היקרים!
כבוד המפקח, והמפקח האורח,
חברתי ועדת קישוט והמועצה לעניני שטות.
חקרתי את אדמונלה וזאת המסקנה:
אדמונלה היא אדם מתוק ואינה מהווה סכנה....
וכשאביה לכאן הגיע, היא לא הפסיקה בי להפציר
לצאת החוצה ושאותו אכיר....

הברון:

אני מודה לך כבוד ראש העיר
שהסכמת את ביתי אליי להחזיר...

כחולון:

שנים שמעתי על "האדומים הנוראים"
ועכשיו שאנו עומדים פנים מול פנים

אתם בכלל לא מאיימים....

הברון:

גם אני מופתע לראות

שאתה לא מנהיג של חיות טורפות.....

ואם אנו כאן עומדים היום

אולי נעשה בינינו הסכם שלום...

כחולון:

הסכם שלום? אני מסכים.

אדמונלה:

והחתונה אבא, להסכים לה אתה מוכן?

הברון:

לא, אסור לערבב צבעים, כך למדתי שהייתי בגן

כחולון:

את גם אני יודע מאז שהייתי קטן

כחוליו:

אבל למה? הרי כולנו גילינו כעת שאנחנו לא שונים באמת

כחוליו+ אדמונלה:

אז למה לחתונה אתם לא מסכימים?

האזהבים בוכים

הברון:

הברון כחולון, אבל מה נעשה עם הילדים?

כחולון:

כן, ביתך סיפרה לי שהיא ובני מאוהבים.....

הברון:

אז אולי במסגרת ההסכם?

כחולון:

אתה חושב על מה שאני חושב?

הברון:

כן, כן.....

כחולון:

גבירותיי ורבותי.... יש לנו זוג לחתן.

אתה עמוד פה.

כחוליו נעמד לטקס

אדממנון:

ואת פה עמדי

אדמונלה נעמדת לטקס.

אדממנון+כחולון:

מיד נתחיל בטקס החגיגי....

שיר סיום

הברון:

השמש זורחת מעל כולם

כחולון

עולה יום חדש שוב על העולם

אדמונלה+כחוליו

על כחול ואדום החיים בשלום מהיום

פזמון: כולם

כחולוניה אדומניה מהיום נהיה חברים

כחולוניה אדומניה כבר לא כ"כ שונים

כחולון:

הוא בן אדם ממש כמוני גם אם ביננו יש קצת שוני

אדמונלה+כחוליו

ושימו לב האהבה ניצחה סופסוף את האיבה

הברון:

הוא בן אדם ממש כמוני גם אם ביננו יש קצת שוני

אדמוניקה

אחד כחול שני אדום

כולם

היום חיים כאן בשלום

פזמון: כולם

כחולוניה אדומניה מהיום נהיה חברים
כחולוניה אדומניה כבר לא כ"כ שונים